

A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv tiltja, hogy a Bundes-Angestelltentarifvertrag-Ost-hoz (a kelet-németországi szerződéses közigazgatási tisztviselők kollektív szerződése) hasonló kollektív szerződés ne számítsa be a várakozási időbe azt az időszakot, amely alatt a női munkavállaló a kollektív szerződés értelmében a Németországi Szövetségi Köztársaság szabályozása alapján a védelmi időszakot meghaladó tartamú, az egykori Német Demokratikus Köztársaság szabályozásában előírt szülei szabadságon volt, mivel mindkét szabadság célja a nő terhesség alatti és anyasági, a nevezett irányelv 2. cikke (3) bekezdésében előírt védelme. A nemzeti bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy e feltételek teljesülnek-e.

(¹) HL C 261., 2002.10.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. november 18-án

a C-317/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország (¹) ügyben

(Tagállami kötelezettségzegés – Közösségi halászati rendszer – 3760/92/EGK és 2847/93/EGK rendeletek – Halászati kvóták túllépése)

(2005/C 6/11)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-317/02. sz. ügyben az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: K. Fitch és T. van Rijn, majd ez utóbbi és B. Doherty) kontra Írország (meghatalmazott: D. O'Hagan, segítője: A. Schuster) ügyben, az EK 226. cikk alapján tagállami kötelezettségzegés megállapítása iránt 2002. szeptember 11-én benyújtott kereset tárgyában a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: A. Borg Barthet (előadó), a tanács elnöke, S. von Bahr és J. Malenovský, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2004. november 18-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel:

- nem fogadta el a kiosztott halászati kvóta felhasználása érdekében szükséges feltételeket és részletes szabályokat;
- nem biztosította a halászati tevékenységek ellenőrzése, a kirakodás megfelelő ellenőrzése és a fogásra vonatkozó nyilatkozat valamint az alkalmazandó közösségi rendeletekben meghatározott egyéb ellenőrzések által a vízi élőlényállomány megőrzésére vonatkozó közösségi szabályok tiszteletben tartását,
- átmenetileg sem tiltotta meg a saját lobogója alatt hajózó vagy saját területén bejegyzett halászhajók halászati tevékenységét

akkor, amikor a részére kiosztott kvótákat feltételezhetően már kimerítették, és

- nem indított közigazgatási vagy büntetőeljárást azon halászhajók kapitányai vagy a jogsértésért felelős más személyek ellen, akik megsértették az említett rendeleteket,

Írország nem teljesítette a közösségi halászati és akvakultúrális rendszer létrehozataláról szóló, 1992. december 20-i 3760/92/EGK tanácsi rendelet 9. cikkének (2) bekezdése, valamint a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet 2., 21. és 31. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság Írországot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 261., 2002.10.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. november 16-án

a C-327/02. sz. (Rechtbank te 's-Gravenhage előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Lili Georgieva Panayotova és társai kontra Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (¹) ügyben

(Közösségek-Bulgária, Közösségek-Lengyelország és Közösségek-Szlovákia társulási megállapodás – Letelepedési jog – Nemzeti jogszabályok, amelyek értelmében a letelepedési célú tartózkodási engedély iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha a kérelmező nem rendelkezik ideiglenes tartózkodási engedéllyel)

(2005/C 6/12)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-327/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Rechtbank te 's-Gravenhage (Hollandia) a Bíróságnál 2002. szeptember 18-án nyilvántartásba vett 2002. szeptember 16-i végzésével az előtte Lili Georgieva Panayotova, Radostina Markova Kalcheva, Izabella Malgorzata Lis, Lubica Sopova, Izabela Leokadia Topa, Jolanta Monika Rusiecka és Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta tanácselnökök, J.-P. Puissochet (előadó), R. Schintgen, S. von Bahr és J. N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: M. Poias Maduro, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2004. november 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Bolgár Köztársaság közötti társulást létrehozó, az 1994. december 19-i 94/908/ESZAK-EK-Euratom tanácsi és bizottsági határozattal jóváhagyott Európa-megállapodás 45. cikkének (1) bekezdése összefüggésben 59. cikkének (1) bekezdésével, az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Lengyel Köztársaság közötti társulást létrehozó, az 1993. december 13-i 93/743/ESZAK-EK-Euratom tanácsi és bizottsági határozattal jóváhagyott Európa-megállapodás 44. cikkének (3) bekezdése összefüggésben 58. cikkének (1) bekezdésével, valamint az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Szlovák Köztársaság közötti társulást létrehozó, az 1994. december 19-i 94/909/ESZAK-EK-Euratom tanácsi és bizottsági határozattal jóváhagyott Európa-megállapodás 45. cikkének (3) bekezdése összefüggésben 59. cikkének (1) bekezdésével főszabály szerint nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely az adott tagállamba önálló vállalkozókénti letelepedés céljából történő beutazás feltételeként az érintett származási országában vagy tartós tartózkodási helyének államában működő diplomáciai vagy konzuli képviselet által kiadott ideiglenes tartózkodási engedélyt megkövetelő előzetes ellenőrző rendszert tartalmaz. Ilyen rendszerben ezen engedély megadása érvényesen tehető függővé attól, hogy az érintett bizonyítsa: tényleg önálló vállalkozói tevékenységbe kíván kezdeni anélkül, hogy egyidejűleg munkavállalóként dolgozna vagy közpénzekért folyamodna, valamint már kezdettől fogva elegendő pénzeszközzel rendelkezik az illető önálló vállalkozói tevékenység végzéséhez, és sikerének ésszerű esélye van. Az ilyen előzetes tartózkodási engedélyekre vonatkozó szabályozásnak azonban olyan eljárási rendben kell alapulnia, amely könnyen hozzáférhető, és alkalmas arra, hogy az érintett részére kérelme ésszerű határidőn belül történő, tárgyilagos elbírálását oly módon biztosítsa, hogy az engedély megtagadása bírósági eljárás keretében megtámadható legyen.

- 2) A társulási egyezmények fenti rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal az ilyen nemzeti szabályozás főszabály szerint még akkor sem ellentétes, ha ez alapján a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a tartózkodási engedély iránt az adott állam területén, a társulási egyezmény szerinti letelepedés céljából benyújtott kérelmet elutasítják, amennyiben a kérelmező nem rendelkezik az e szabályozásban megkövetelt előzetes tartózkodási engedéllyel.
- 3) Ezen összefüggésben – amennyiben a kérelem az érintett e tagállamba való beutazásának kifejezett feltételével, különösen a megengedett tartózkodási időt illetően, összeegyeztethetetlennek bizonyul – közömbös az, hogy a kérelmező, állítása szerint, az ideiglenes tartózkodási engedély és a letelepedési célú tartózkodási engedély megadásának érdemi feltételeit egyértelműen és nyilvánvalóan teljesíti-e, illetve hogy kérelme benyújtásakor más okból tartózkodott jogszerűen a fogadó tagállam területén.

(¹) HL C 274., 2002.11.9.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. november 9-én

a C-338/02. sz. (Högsta domstolen előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Fixtures Marketing Ltd kontra Svenska Spel AB (¹) ügyben

(96/9/EK irányelv – Az adatbázisok jogi védelme – Sui generis jog – Egy adatbázis tartalmának megszerzésével, ellenőrzésével, illetve megjelenítésével kapcsolatos ráfordítás fogalma – Futballbajnokságok menetrendjei – Fogadások)

(2005/C 6/13)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A C-338/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Högsta domstolen (Svédország) a Bíróságra 2002. szeptember 23-án érkezett, 2002. szeptember 10-i végzésével az előtte Fixtures Marketing Ltd és Svenska Spel AB között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és K. Lenaerts (előadó), tanácselnökök, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric et J. N. Cunha Rodrigues, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi és M.-F. Contet, vezető tisztviselők, 2004. november 9-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Egy adatbázis tartalmának megszerzésével kapcsolatos ráfordításnak az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdése szerinti fogalmát akként kell értelmezni, mint amely az említett adatbázisban meglévő elemek keresésére és azok összegyűjtésére felhasznált pénzeszközök megjelölésére szolgál. Nem fogja át azokat a pénzeszközöket, amelyeket egy adatbázis tartalmát alkotó elemek létrehozására használnak fel. A futballbajnokságok megszervezése érdekében alkalmazott, a találkozókat tartalmazó menetrend létrehozásával összefüggésben következésképpen ez a fogalom nem terjed ki a különböző bajnoki találkozók közötti kapcsolatban az időpontok, a menetrendek és a csoportok párosításának meghatározására felhasznált pénzeszközökre.

(¹) HL C 274., 2002.11.9.